

1. KÖRZETI HÍREK

Felnőttoktatás: A felnőtt oktatást újra indítjuk, egyelőre a zoom-on, keddenként, a maáriv ima előtt, 17.00 órakor.

Havonta egy alkalommal Davidovics László rabbi helyettes a Mishnából, (először: január 12-én), egy alkalommal Róth László a „Csodarabbik nyomában Magyarországon (először: január 19-én) címmel, egy alkalommal dr. Schöner Alfréd főrabbi a Talmudból tart előadást (először: január 26-án).

A Héber Imre Generációs Klub vezetői folyamatosan ügyeletet tartanak, és aktívan közreműködnek, hogy a rászorultak részére megoldást találjanak a **bevásárlás, az otthoni étkezés, a házi gondozás** problémáira.

Körzeti hírek:

Ezt követően is minden hétköznap (munkanapokon és vasárnapokon) reggel és este lesznek imapercek a zoom-on dr. Schöner Alfréd főrabbi vezetésével.

Reggel a kezdési időpont: 9.00h

Esti kezdési időpont: 17.30h

Link a közvetlen belépéshez:

Közvetlen link:

<https://us04web.zoom.us/j/6579029560>

ID szám: 6579029560

Password: 917838

(október 24-én a téli időszámításnak megfelelően visszaállítottuk az órát, s ettől kezdve illetve a napnyugta függvényében az időpont időről időre változik a péntek esti tanulási és az ima kezdési időpontja. Ezek a körzet honlapján nyomon követhetők illetve a heti, dr. Schöner Alfréd főrabbi úr által készített értesítőben is megtalálhatóak)

A Héber Imre Generációs Klub programjai:

Rendszeres programok:

Hétfő és szerda 16.30 órakor gyógytorna: **Nagy Marika**

Kedd és csütörtök 16.30 órakor angol tanfolyam: **Dr. Kéri Anna**

Előadások

Január 13. szerda 15.30 órakor **Ádám Mária** előadása

Január 20. szerda 13.30 órakor **Dr. Komoly Judit** önismereti csoport foglalkozása

Január 20. szerda 15.30 órakor **dr. Rosenberg Ágnes** egészségügyi tárgyú előadása

25. hétfő 15.30 órakor **Kertész Erzsébet** előadása

Január 27. szerda Tu Bisvát -i beszélgetés

A klubprogramok a következő linken érhetők el:

<https://us02web.zoom.us/j/5973429116>

EGY MONDAT A HETISZAKASZBÓL - SVÁT HÓNAPJA, 5781

Szerkeszti: Schöner Alfréd

Egy mondat a hetiszakaszból....

Váérá január 16.

...שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדוּנִי....

"...Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak engem!"

Mózes II.7.26

Bo január 23.

...בַּנְעוּרֵינוּ וּבַזְקֵינוּ נֵלֵךְ....

"... időseinkkel és ifjainkkal megyünk..."

Mózes II.10.9

Tu biSvát - Fák újéve január 28.

Besálách

január 30.

Sábát Sirá

"...כי אני ה' רופאך...."

"...mert Én vagyok az Örökkévaló, a te gyógyítód..."

Mózes II.15.26

Jitro

február 6.

כבד את אביך ואת אמך למען יאריך ימך על האדמה....

"Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú életű légy a földön..."

SVÁT HÓNAP

A harminc napos **svát** hónap legismertebb ünnepe **Tu bi - Svát**, a fák újéve, a hó 15. napján. A tu egy rövidítés, amelyben a tet (t betű) 9 a váv (u betű) 6 = 15. Lehetne Hámisá Ászárt mondani, az is 15, de akkor a héber betűkkel a Teremtő nevét említenénk. Izraelben a rügyfakadás (chánátá) befejeződik, a virágzás és gyümölcserés korszaka következik. Van, aki hét gyümölcsöt fogyaszt ilyenkor, utalva Mózes V. könyvében említett kiemelt növényekre: búza, árpa, szőlő, füge, gránátalma, olajbogyó, datolya (méz). Mások 15 fajta gyümölcsöt esznek, tekintve az ünnep elnevezésére, illetve dátumára. Izraelben ilyenkor fákat ültetnek. Éled a természet. Helyes olyan növényt kóstolni, amelyet azon évben még nem ettünk. Sokan ilyenkor a János-fa gyümölcsét választják, keménysége miatt ritkán eszik, bár jó édes. Egész évben kerüljük, pedig ez az önzetlenség gyümölcse. Ugyanis 70 év után ad először termést, mégis található a Jánosfa, mert aki ülteti, a jövő nemzedékére gondol.

Beszéljünk a hónap kiemelkedő szombatjairól, illetve nevezetes szombatjáról. **Svát** 17-én Pársát Besáláh szidráját olvassuk, amelyben a vörös tengeri élet szerepel, ezért e napot a Dal Szombatjának nevezzük.

Svát hó 24-án Jitró szidrájában a tízparancsolatot recitálja az olvasás mestere, a bál kóré. A tíz igét állva hallgatjuk meg. Ilyenkor kötelessége minden zsidó férfinak és nőnek a templomba elmenni a fontos szavakat meghallgatni. A Teremtő kivezette Izrael fiait az egyiptomi rabságból, megadva a szabadságot, majd biztosította a mindennapi élethez szükséges fizikai feltételeket, az élelmet manna formájában, forrásból nyerték őseink a friss vizet, ezután következett a szináji kinyilatkoztatás, ahol megkapták a legnagyobb ajándékot, a szellemi kincset, a földi lét másik nagy feltételét, a törvényeket. A tíz ígén nyugszik a polgári törvénykezés, amelyet a Teremtő Mózes közvetítésével adott az emberiségnek.

A négy nevezetes szombat közül az első a Pársát Sekálím svát hó 25-ére esik. Két nevezetes szombatot ünneplünk Purim előtt, kettőt Purim és Pészach között. Mindenki fél sékellel járult hozzá a Szentély fenntartási költségeihez, a gazdag sem adott többet, a szegény sem kevesebbet, így mindenki magáénak érezhette a jeruzsálemi templomot egyforma joggal és okkal.

Említsünk meg kettőt a hónap jellegzetes halálozási évfordulói közül. **Svát** hó elsején hunyt el Sík Mózes huszti rabbi, (1807-1879) akit könyve címe után Máhárám Siknek ismer a világ. A Sik név a hagyomány szerint: Izrael neve szent. (Sém Jisrael Kádós), e mondat kezdőbetűinek összevonásával jött létre a SIK név. A rabbi tanítványa volt a pozsonyi Hátám Szófernek. Előbb Szentgyörgyön működött, mint rabbi, majd 1861-től élete végéig Huszton. Kiterjedt levelezést folytatott kollegáival, az 1868-as kongresszus halkszavú, de befolyásos résztvevőjeként a konzervatívokat, tehát az ortodoxokat támogatta. A chászidizmussal szemben azonban fenntartásai voltak. Fáradhatatlanságáról legendákat regéltek, szinte egész éjszaka világított szobájában a gyertyafény.

Svát 22-én halt meg Simon ben Dávid Oppenheim (1753-1851) pesti rabbi, sírja a Kozma utca 6. szám alatt lévő temető büszkesége. A világ minden tájáról zarándokok keresik fel. Majd 100 évet élt, Prágában tanult, 1789-ben ott publikálta első művét: Ammud ha Sáchár címmel Wahrmann Izrael (1755-1826) első pesti rabbi halála után 3 tagú rabbi-tanács vette át a vezetést Oppenheim mellett Brill Izrael és Kunitzer Mozes voltak a tagjai a tanácsnak. Az Orczy-házban zsinagógákat működtettek, temetőt vásároltak, iskolát építettek, igyekeztek megőrizni a fiatal pesti hitközség egységét.

Deutsch Gábor

A Scud rakéták és a remény

- Harminc évvel ezelőtt Jeruzsálemben -

Nagyon szeretem a péntek délutánokat Jeruzsálemben. Itt ülök a Bét Canada harmadik emeletének parányi lakásában az ablak előtt, s kitárulkozik előttem az "Arany Jeruzsálem".

1991 tavasza van.

A valószínűtlenül kék ég és a csillogó napsugár által aranyköntösbe öltöztetett Szent Város. Az utakon már gyengül a forgalom, sábrára készülődnek az emberek. Emitt még zakatol, s monoton zenét duruzsol a munkagép, melynek vezetője szinte egyedül rendezi át a kicsiny hegyoldalt, odavarázsolva hűsítő árnyékot adó parkot, sétányt a szerelmeseknek, játszóteret a zsebongó gyermekhadnak.

Amott már csöndes - az egyébként gyermekzsivajtól hangos - iskola, melynek falai között három és félezer gyerek tanul. Az iskola bejárata mögött csöppnyi park húzódik meg szerényen. Neve: *Kineret Cohen*. Kineret Cohen 12 éves volt csupán, a tér mégis az Ő nevét viseli. E kislány ott ült azon a 405-ös autóbuszson, amely Tel-Aviv és Jeruzsálem között haladva, gyilkos terrorcselekmény áldozata lett két esztendővel ezelőtt.

Valamivel volt csak fiatalabb, mint Anna Frank. Gondolataim és érzelmeim kavalkádjából kiragadva most a kosárlabda pályára téved tekintetem. A tömegsport itt azt jelenti, hogy mindig és mindenki előtt nyitva áll a hőséget sugárzó betonkatlan. Állandóan kosaraznak a fiúk, s hangosak, fékezhetetlenek, könnyedén öltözöttek, fáradhatatlanok, tehetségesek. Vajon melyikből lesz az új *Miki Berkovics*, vagy a izraeli fiatalság egyik sportideálja, *Doron Jamchy*?

Messziről látszik a nemrég épített szfárádi zsinagóga impozáns architektúrája. Olyan templom ez, ahol együtt ad hálát a Mindenhatónak a világ négy tájáról hazatért zsidó. Először monotonnak tűnő imájuk ma már lenyűgözően érdekesnek hallik, melyben állandóan az örök időszerűséggel bíró üzenet szárnyal:

"Vetechezená énénu besuvchá lecion beráchámim."

Ülök a szobámban a nyitott ablak előtt, melynek szárnyait hat héten keresztül beragasztva tartottuk. Ma már anakronisztikusnak tűnik, hogy több mint négymillió testvérünkkel együtt, ragasztószalaggal és nylon fóliával védekeztünk Irak őrült diktátorának Scud rakétái ellen.

Az Ország minden polgárára deprimálólág hatott a *Cáhál* és a józanész diktálta önfegyelem. Már nem emlékszem pontosan, hányszor hallottuk a kibírhatatlan atmoszférát teremtő szirénazúgást.

Vagy arra, hogy hányszor vettük fel korunk egyik védő szörnyszüleményét, az ormótlan gázálcot.

De így a péntek délutáni csendben újból kirajzolódik előttem a januári első támadás, amikor hajnalban Iraki rakéták törték át Izrael egét, hogy legújabb kori történelmünk hős városának, Tel-Avivnak házai közé csapódjanak. Ültünk a "zárt

szobában”, és remegve vártuk, van- e áldozata a gyilkos fegyvernek. Csendben mormoltam magamban a gyermekkorból beidegződött T’hillim (zsoltár) verseket, remélve, bízva, tudva, hogy Ő, a Teremtő soha nem hagyja el népét. Majd elhangzottak a "varázs" mondatok: le lehet venni a gázmaszkot !

Kimenni a "zárt" szobából !

Kábultan, mint, ki álomból ébred, igazán csak akkor tértem magamhoz, amikor a rádióban, reggel hatkor érces hangon, gyönyörűen hangsúlyozva újra felcsendült az ősi, a hitet, s biztosságot sugárzó mondat:

"Smá Jiszráél, Hásém Elokénu, Hásém Echád".

„Halld Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló egyetlenegy !”

Schöner Alfréd